

ΕΤΟΣ 54ον

4 Ιουλίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (2766)

Η ΧΑΡΑ

«ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένῃ ἐν αὐτοῖς»

Τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα πού διαβάζεται σήμερα, Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς τοῦ Χριστοῦ· τῆς προσευχῆς δηλαδή πού ἀπηύθυνε ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Θεὸ Πατέρα λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος του. Ὁ Χριστὸς ἔχει συγκεντρωμένο τὸ ἐνδιαφέρον στό ἔργο πού ἄρχισε μέσα στὸν κόσμον καὶ πού θὰ συνεχίσουν οἱ μαθητὲς του. Γι' αὐτὸ τὸ ἔργο παρακαλεῖ τὸν Θεὸ Πατέρα. Μεταξύ τῶν ἀλλῶν παρακαλεῖ νὰ ἔχουν μέσα τους τὴ δική του χαρὰ σέ ὅλη τὴν πληρότητά της.

Ἐπιθυμία καὶ διάψευση

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἔμφυτο τὸν πόθο τῆς χαρᾶς. Ἡ φύση του τὸν παραπέμπει στὴν πηγὴ της, πού εἶναι ὁ Θεός. Ἡ ἀπομάκρυνση ὁμως ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἡ ἀναζήτησις τῆς χαρᾶς στὴν ἡδονὴ τῶν αἰσθήσεων ὑποδουλώνει τὸν ἄνθρωπον στὸν νόμον τοῦ θανάτου. Ἔτσι χάνει τὴν κατὰ φύσιν ζωὴ καὶ ὁδηγεῖται σέ ὀδυνηρὸ ἀδιέξοδο, πού τὸ διαπιστώνει κάθε στιγμή. Ἀναζητώντας τὴν ἡδονὴ τῶν αἰσθήσεων καταλήγει στὴν ὀδύνη. Πιεζόμενος πάλι ἀπὸ τὴν ὀδύνη, πού προκαλεῖ ἡ κυριαρχία τῆς ὕλης, καταφεύγει στὴν ἡδονή.

Τὴν ἀπελευθέρωσι ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασιν πρόσφερε στὸν ἄνθρωπον ὁ Θεὸς μετὰ τὴν ἐνανθρώπησίν του. Πρόσφερε στὸν ἄνθρωπον μιὰ καινούργια ἀφετηρία, πού κατευθύνει μέσα ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὴν ὀδύνην εἰς τὴν χαρὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἡ χριστιανικὴ χαρὰ

Ἡ χαρὰ κατὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν δὲν ἀποτελεῖ καρπὸ εὐδαιμονιστικῆς ἀναζητήσεως, οὔτε καρπὸ ἡδονῆς. Ὁ εὐδαιμονισμὸς καὶ ἡ ἡδονοθηρία ἐκφράζουν τὸ πνεῦμα τοῦ ἐκπεσμένου ἀνθρώπου. Ὑπηρετοῦν τὴ φιλαυτία καὶ καλλιεργοῦν τὰ πάθη. Ἡ ἀληθινὴ χαρὰ συμβαδίζει μετὰ τὴν προκοπήν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ιζ' 1-13)

«Ίνα ὦσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἔρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἶσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἶμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἦμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

στὴν πίστη καὶ τὴν κατὰ Χριστόν ζωή.

Ἡ ἀναζήτησις τῆς χαρᾶς ἔξω ἀπὸ τὴν προοπτικὴ αὐτὴ ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα στὴν ἀπογοήτευση. Καὶ ἡ ἀπογοήτευση ἀποτελεῖ τὴ σταθερὴ ἐμπειρία τοῦ ἀνθρώπου πού ἀναζητεῖ τὴ χαρὰ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἡ ἀληθινὴ χαρὰ εἶναι πάνω ἀπὸ τίς αἰσθήσεις καὶ τὰ αἰσθητά. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἀπέχει ἀπὸ τίς χαρὲς τῆς καθημερινότητος σημαίνει ὅμως ὅτι κινεῖται σὲ ὑψηλότερο ἐπίπεδο καὶ βρίσκεται πέρα ἀπὸ τὴν προσκαιρότητά τους.

Πνευματικὸ κατόρθωμα

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος χαρακτηρίζει τὴ χαρὰ ὡς καρπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Γαλ. 5, 22), ἐνῶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος τὴν ἀποκαλεῖ πνευματικὸ κατόρθωμα. Ἡ χαρὰ ὡς καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δωρίζεται ἀπὸ τὸν Θεό καὶ εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερη τῆς χαρᾶς τῶν αἰσθήσεων. Εἶναι χαρὰ πού φανερώνεται σὲ πνευματικὸ ἐπίπεδο καὶ παραμένει ἀπρόσβλητη ἀπὸ κάθε ἐπιβουλὴ.

Ὅπως κάθε καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔτσι καὶ ἡ χαρὰ κατορθώνεται μὲ τὴ συνεργασία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ οἰκείωσις τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν κόσμο τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου ἀπαιτεῖ κόπους καὶ θυσίας. Ὁ πιστὸς πού δέχε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀφοῦ ἐσῆκωσε ὁ Ἰησοῦς τά μάτια του εἰς τόν οὐρανόν εἶπε, «Πατέρα, ἦλθε ἡ ὥρα· δόξασε τόν Υἱόν σου, διὰ νά σε δοξάσῃ καί ὁ Υἱός σου, σύμφωνα μέ τήν ἐξουσίαν πού τοῦ ἔδωκες ἐπί ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νά δώσῃ ζωήν αἰώνιον εἰς τόν καθένα ἀπό ἐκείνους πού τοῦ ἔδωκες. Αὐτή εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή: τό νά γνωρίζουν σε τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί τόν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ὁποῖον ἔστειλες. Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπί τῆς γῆς, ἐτελείωσα τό ἔργον πού μου ἔδωκες νά κάνω, καί τώρα δόξασέ με σύ, Πατέρα, πλησίον σου μέ τήν δόξαν πού εἶχα μαζί σου πρῖν νά ὑπάρξῃ ὁ κόσμος. Ἐφανέρωσα τό ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους μου ἔδωκες ἀπό τόν κόσμον. Δικοί σου ἦσαν καί τοὺς ἔδωκες σ' ἐμένα, καί τόν λόγον σου ἔχουν τηρήσει. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μου ἔδωκες, εἶναι ἀπό σένα, διότι τά λόγια πού μου ἔδωκες, τοὺς τά ἔδωκα καί αὐτοί τά ἐδέχθησαν καί ἐγνώρισαν ἀληθινά ὅτι ἐβγῆκα ἀπό σένα καί ἐπίστεψαν ὅτι σύ μέ ἔστειλες. Ἐγώ γι' αὐτούς παρακαλῶ, δέν παρακαλῶ γιά τόν κόσμο, ἀλλά γιά ἐκείνους πού μου ἔδωκες, ἐπειδή εἶναι δικοί σου καί ὅλα τά δικά μου εἶναι δικά σου καί τά δικά σου εἶναι δικά μου, καί ἔχω δοξασθῆ δι' αὐτῶν. Δέν θά εἶμαι πλέον εἰς τόν κόσμο, ἐνῶ αὐτοί θά εἶναι εἰς τόν κόσμο, καί ἐγώ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Πατέρα ἅγιε, φύλαξέ τους μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου πού μου ἔδωκες, διὰ νά εἶναι ἕνα ὅπως εἴμεθα ἐμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τους εἰς τόν κόσμο, ἐγώ τοὺς ἐφύλαττα μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου· ἐκείνους πού μου ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα καί κανένας ἀπ' αὐτούς δέν ἐχάθηκε παρά ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, διὰ νά ἐκπληρωθῆ ἡ γραφή. Ἀλλά τώρα ἔρχομαι σ' ἐσένα, καί αὐτά τά λέγω ἐνῶ εἶμαι ἀκόμῃ εἰς τόν κόσμο, διὰ νά ἔχουν τήν χαράν μου μέσα τους τελείαν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάντου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ταί τῆ δωρεά τοῦ Θεοῦ καί ὑπομένει γι' αὐτή θυσίες κερδίζει τήν ἀναφαίρετην χαρά τοῦ Χριστοῦ (Ἰω. 16,22).

Χαρμολύπη

Ὁ χριστιανός ἀντιμετωπίζει στήν πνευματική του ζωή μιὰ διπολικότητα. Ἀπό τή μιὰ μεριά δέχεται μέ ὑπομονή τίς θλίψεις καί τίς δυσκολίες τῆς καθημερινῆς ζωῆς· ἀπό τήν ἄλλη μεριά χαίρεται, διότι μέ αὐτές καυτηριάζεται ἡ ἁμαρτία καί βοηθεῖται ἡ πνευματική τελείωσιν. Ἔτσι προκύπτει ἡ λεγόμενη χαρμολύπη.

Στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ἡ σύνθεση χαρᾶς καί λύπης προβάλλεται μέ τήν ἀδιάσπαστη ἐνότητα τοῦ πάθους καί τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Τό πάθος εἶναι πορεία πρὸς τήν ἀνάστασιν καί ἡ ἀνάστασιν κατάληξιν τοῦ πάθους. Χωρίς τήν ὑπομονή τοῦ πρόσκαιρου πόνου δέν κερδίζεται ἡ αἰώνια καί ἀκατάλητη χαρά.

Οἱ θλίψεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς δέν ματαιώνουν τήν χαρά τοῦ πιστοῦ. Καί οἱ θλίψεις γιά τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ γίνονται νέες ἀφορμές χαρᾶς. Ὁ ἴδιος ὁ Χρι-

4 Ιουνίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΤΩΝ ΑΠΩΝ 318 ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ (325 μ.Χ.). Μπροφάνους ἀρχιεπ. Κων/πόλεως († 326),
Μάρθας καί Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Ιουνίου, Τῆς Πεντηκοστῆς (Η΄ Ἀπό τοῦ Πάσχα).
Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

στός μακαρίζει ὅσους διώκονται καί ὑποφέρουν γιά τό ὄνομά του καί τοὺς προτρέπει νά χαίρονται μέ τὴν ἐλπίδα τῆς βασιλείας του. Ἐτσι ὁ χριστιανὸς μπορεῖ νά χαίρεται καί γιά τίς ἴδιες τίς θλίψεις του, γιατί τὸν βοηθοῦν νά οικειωθεῖ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτό ὅμως προϋποθέτει πίστη καί πόθο γιά τὸν Χριστό. Ὁ πόθος τοῦ Χριστοῦ εἶναι πηγὴ χαρᾶς, πού ἐξαφανίζει κάθε θλίψη μέσα στὸν ἄνθρωπο. Ἄν δέν συμβαίνει αὐτό, κάτι ἄλλο ζεῖ ἐντονότερα μέσα του καί ὄχι ὁ Χριστός.

Ἡ χαρὰ ἀποτελεῖ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς θείας ἡλαρείας καί τῆς κοινωνίας μέ τὸν ἀναστάντα Κύριο. Ἡ βίωση τῆς χαρᾶς φανερώνει τὴ διατήρηση τῆς κοινωνίας μέ τὸν Θεό. Βέβαια ἡ χαρὰ δέν κερδίζεται ἐφάπαξ, ἀλλὰ κατορθώνεται διαρκῶς. Ὡς ἀδιάπτωτη κατάσταση ὑπάρχει μόνον στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιὰ τίς συχνότητες ἐκτός Ἀττικῆς πληροφορίες
στό τηλέφωνο 210 - 7298. 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm